

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415209835
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4415209835.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Lenky Kostolanskej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advocate s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 865 141, proti povinnému: E. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt L. Y. XXXX/XX A, O. K., o vymoženie peňažného plnenia vo výške 703,17 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Er/601/2015 - 24 z 15. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Er/601/2015 - 24 z 15. augusta 2018 **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie a exekučný súd, uznesením označeným v záhlaví, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Súd prvej inštancie uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 243d ods. 2, § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 35, § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

3. Súd prvej inštancie uznesenie v podstate odôvodnil tým, že súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného, ktorým sa domáhal vykonania exekúcie na vymoženie sumy 703,17 eur s príslušenstvom a trov exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so spisovou značkou SR 2770/06 zo dňa 24.07.2006, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, Bratislava, ktorý mal nadobudnúť vykonateľnosť dňa 24.08.2006. Z odôvodnenia predloženého rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie zistil, že jeho vydaniu predchádzala zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi dňa 22.12.2005, na základe ktorej sa oprávnený ako veriteľ zaviazal poskytnúť povinnému ako dlžníkovi úver. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie ďalej zistil, že súčasťou zmluvy o úvere, časti Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v bode 17. je rozhodcovská doložka. Podľa nej sa účastníci konania dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde. Úlohou exekučného súdu pred rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora je posúdiť žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul so zákonom (pričom sa nemá na mysl len Exekučný poriadok). Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný

na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odseku 1 písm. b) alebo c) ZRK. Pre takéto posúdenie však musí mať súd k dispozícii predovšetkým zmluvu o úvere so všetkými jej neoddeliteľnými prílohami, listinu obsahujúcu rozhodcovskú doložku o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený ani na výzvu súdu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiniť záver, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Záujem na takomto preukázaní musí mať vždy oprávnený, ktorý navrhuje vykonať exekúciu na podklade tohto exekučného titulu, preto podľa právneho názoru súdu oprávnený musí ku každému návrhu na vykonanie exekúcie predložiť listiny, z ktorých je možné preskúmať hmotnoprávny vzťah, z ktorého vychádza plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď po tom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný, súd prvej inštancie nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že v dôsledku nepreskúmateľnosti exekučného titulu z pohľadu toho, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemá inú možnosť ako zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Súd prvej inštancie podporne poukázal aj na obdobný právny názor v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoE/229/2010 z 27.05.2010. Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho uznesenia.

4. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním oprávnený ako odvolateľ.

5. Oprávnený v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Mal za to, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal na ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj na ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Zdôraznil, že exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonávanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky, pričom formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak ako ich vyžaduje § 34 zákona o rozhodcovskom konaní a preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu, ktorými sú dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Poukázal na to, že exekučný súd v rámci preskúmvania exekučného titulu po materiálnej stránke nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko ustanovenie, o ktoré sa opiera súd v napadnutom uznesení, upravuje podmienku zastavenia exekučného konania vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku a nie vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu. Preto mal za to, že exekučný súd nemôže v rámci exekučného konania zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu. Podľa jeho názoru sa musí súd obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov. Nemôže sa teda jednať o dôvody právneho posúdenia veci. V prípade, ak súd na zistený skutkový stav veci aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo OSP, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Ďalej zdôraznil, že postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov (podľa ust. § 40 cit. právneho predpisu) exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. K nesprávnym skutkovým zisteniam veci súdom prvej inštancie uviedol, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto

skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu veci. V zmysle čl. 2 zmluvy je následne daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu rozhodnúť spor medzi stranami, pričom Stály rozhodcovský súd postupuje v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní ako aj v zmysle svojho Rokovacieho poriadku. Zmluvné strany sa v zmysle článku 2 ods. 2, druhá veta dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy - teda povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa na všeobecný súd. Vo veci námietky konajúceho súdu ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka poukázal na odôvodnenie zákonodarcov, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľovi rozhodnúť sa, kde uplatní svoje práva. V danej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení. Z odvolacích dôvodov obsiahnutých v odvolaní navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 CSP), a po preskúmaní napadnutého uznesenia a postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 15.03.2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 07.05.2015 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 2770/06 zo dňa 24.07.2006. Súd prvej inštancie výzvou č. k. 14Er/601/2015 - 17 z 09.10.2017 vyzval oprávneného okrem zaplatenia súdneho poplatku (podľa pripojeného platobného predpisu) zo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka, a to v lehote 10 dní. V nadväznosti na doručení výzvu oprávnený zaplatil súdny poplatok podľa identifikačných údajov obsiahnutých v platobnom predpise, avšak zmluvu o úvere a ani všeobecné podmienky poskytnutia úveru obsahujúce rozhodcovskú doložku, súdu prvej inštancie nepredložil. Súd prvej inštancie následne o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol napadnutým uznesením.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

11. Poznámka 4ead) Exekučného poriadku odkazuje na zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom⁴) a spotrebiteľom⁵) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

15. Poznámka pod čiarou 4) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní odkazuje na § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a poznámka pod čiarou 5) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní odkazuje na § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom odo dňa nadobudnutia účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

20. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

21. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

22. Podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

23. Odvolací súd v odvolacom konaní po vykonaní meritórneho odvolacieho prieskumu napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne a v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie odôvodnil. Odvolací súd sa z uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa podľa § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení tohto

rozhodnutia obmedzuje primárne iba na skonštatovanie správnosti dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie, a to bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

24. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého výroku rozhodnutia a podľa § 387 ods. 3 veta posledná CSP za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami oprávneného uvedenými v odvolaní dopĺňa nasledovné.

25. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci vzhľadom na prechodné ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku aplikoval právne predpisy (a to nielen Exekučný poriadok, ale aj ostatné právne predpisy - v prejednávanej veci najmä zákon o rozhodcovskom konaní) účinné do 31.12.2014, keď v prejednávanej veci ide práve o taký prípad, ktorý spadá do rozsahu hypotézy prechodného ustanovenia obsiahnutého v § 243d ods. 1 Exekučného poriadku.

26. V prejednávanej veci je totiž exekučné konanie vedené na podklade rozhodcovského rozsudku (rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., sp. zn. SR 2770/06 z 24.07.2006, právoplatného dňom 21.08.2006 a vykonateľného dňom 24.08.2006), čím je naplnená prvá časť hypotézy prechodného ustanovenia § 243d ods. 1 vety prvej Exekučného poriadku, pričom zo skutočností uvedených v jeho odôvodnení nič neindikuje tomu, že zmluva o úvere (o nároku z ktorej, resp. o spore z ktorej bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, ktorý je exekučným titulom v tejto veci), ktorú oprávnený ako veriteľ s povinným ako dlžníkom uzatvoril dňa 22.12.2005 nie je spotrebiteľskou a to, že by zmluva o úvere nebola spotrebiteľskou, nepreukázal oprávnený ani v exekučnom konaní. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je súd povinný pri pochybnostiach o obsahu zmluvy použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, t. j., že jednak je dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý fyzickej osobe v súvislosti s výkonom jej podnikateľskej činnosti (a teda, že nemala postavenie spotrebiteľa), na oprávnenom (ako veriteľovi) a jednak, že v prípade dôvodných pochybností o tom, či zmluva má alebo nemá spotrebiteľský charakter, je nutné použiť výklad, že zmluva spotrebiteľský charakter má. Vychádzajúc z exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, veriteľom v právnom vzťahu (o ktorom bolo rozhodované v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tejto veci) založenom medzi účastníkmi tohto exekučného konania zmluvou o úvere zo dňa 22.12.2005 je oprávnený, medzi ktorého predmetu činnosti patrí aj poskytovanie úverov, teda oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a možno ho vzhľadom na už uvedené považovať za dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Povinný je označený v rozhodcovskom rozsudku ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy pobytu (teda s uvedením údajov, ktorými sa spravidla označuje fyzická osoba, ktorá v danom zmluvnom vzťahu nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti), a možno ho preto považovať (pri absencii dôkazov predložených oprávneným o opaku) za spotrebiteľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v nadväznosti § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danej veci oprávnený ani v exekučnom konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by indikovali, že uvedená zmluva o úvere nie je spotrebiteľskou. Naviac, už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení dospel k záveru o tom, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, ktorý záver oprávnený ani v odvolaní nespochybnil (čo by samé osebe vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi bránilo preskúmaniu tohto právneho záveru súdu prvej inštancie aj v prípade, ak by nebol správny - čo však nie je prípad prejednávanej veci). Keďže pri uzatváraní zmluvy o úvere zo dňa 22.12.2005 konal oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ, je uvedená zmluva zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Spor zo spotrebiteľskej zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľským sporom. Z týchto dôvodov je v prejednávanej veci naplnená aj druhá časť hypotézy prechodného ustanovenia § 243d ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, a to že predmetom rozhodcovského rozhodnutia (v tejto veci rozhodcovského rozsudku) vydaného v rozhodcovskom konaní, na podklade ktorého je toto exekučné konanie vedené, je spor, spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu - ktorým osobitným predpisom je podľa poznámky 4e ad Exekučného poriadku zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a ktorým sporom spĺňajúcim podmienky podľa tohto zákona je spotrebiteľský spor podľa § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

27. Ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení relevantnom v danej veci (t. j. podľa prechodného ustanovenia § 243d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014) je

výnimkou z materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Toto ustanovenie upravuje prieskumný inštitút umožňujúci exekučnému súdu zastaviť exekučné konania ohľadom nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom, ak tento vykazuje niektorú z väd uvedenú v predmetnom ustanovení § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Podľa tohto ustanovenia je exekučný súd oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok bez ohľadu na jeho právoplatnosť (teda tak, ako keby právoplatný nebol) a dáva mu právo (a súčasne aj povinnosť) posudzovať ho z hľadísk uvedených v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo ktoré odporuje dobrým mravom.

28. V predmetnej veci sa (pred vydaním napadnutého uznesenia) konanie nachádzalo v štádiu, v ktorom bol síce podaný návrh na vykonanie exekúcie a podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale o tejto žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ešte nebolo rozhodnuté (a teda súdny exekútor ešte nebol súdom prvej inštancie ako exekučným súdom) poverený jej vykonaním. Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2 veta tretia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 však zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keď uviedol, že ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom (a teda nielen s Exekučným poriadkom, ale aj inými zákonmi, osobitne s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014), žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Už pri posudzovaní súladu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, no predovšetkým exekučného titulu so zákonom realizovanom v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné posudzovať aj to, či vykonaniu exekúcie (ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci) nebránia dôvody upravené v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, a to tie, na ktoré prihliada exekučný súd podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 ex offo, pričom len v prípade nezistenia takýchto dôvodov (popri iných, vyplývajúcich najmä zo samotného Exekučného poriadku, upravených najmä v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku ako dôvody zastavenia exekúcie) možno vydať súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Iný systematický výklad relevantných, na vec sa vzťahujúcich ustanovení (najmä § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní), podľa ktorého posúdiť, či vykonaniu exekúcie nebránia tie dôvody ustanovené v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, na ktoré prihliada exekučný súd ex offo, možno až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie (keďže ich naplnenie je podľa § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 dôvodom na zastavenie exekučného konania, a nie dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) by bol v rozpore s ich teleologickým výkladom, keď účelom uvedených ustanovení Exekučného poriadku je okrem iného poskytnúť povinným ochranu pred vedením exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je zaťažený najzávažnejšími vadami vymedzenými v § 45 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, na existenciu ktorých prihliada exekučný súd podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 ex offo.

29. Z uvedených dôvodov je preto nutné aplikovať § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 v časti v ktorej ustanovuje povinnosť exekučnému súdu skúmať okrem iného súlad exekučného titulu so zákonom tak, že už toto skúmanie zahŕňa v sebe aj skúmanie nenaplnenia žiadneho z tých dôvodov brániacich vykonaniu exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, upravených v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, na ktoré podľa tohto ustanovenia exekučný súd prihliada ex offo (t. j. z hľadiska nenaplnenia dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. b/ a c/ v nadväznosti na § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014).

30. Posúdenie súladu exekučného titulu aj s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (a to z hľadiska naplnenia dôvodov brániacich vykonaniu exekúcie upravených v § 45 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona o rozhodcovskom konaní, na ktoré exekučný súd podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní prihliada aj bez návrhu, teda ex offo) rieši exekučný súd ako predbežnú otázku predtým, ako vydá súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, pričom zistenie naplnenia týchto dôvodov má za následok zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom na právnom základe § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014.

31. V odvolacom konaní bola významnou z hľadiska preskúmania napadnutého uznesenia ďalej aj právna otázka výkladu § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ktorá bola jedným z dvoch nosných odvolacích dôvodov), a to, či toto ustanovenie zákona o rozhodcovskom konaní možno vykladať tak, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu sa vzťahuje aj na tie skutočnosti, ktoré boli rozhodné pre právne posúdenie vymáhaného nároku pred vydaním exekučného titulu. Inými slovami, či exekučný súd môže pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aplikujúc § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v nadväznosti na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, právne posudzovať správnosť výroku rozhodcovského rozsudku, v ktorom sa právne posúdenie rozhodných skutočností prejavilo - teda posudzovať napr. aj to, či rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul nezaväzuje povinného vo výroku aj na také plnenie, na ktoré nemá oprávnený hmotnoprávny nárok, no napriek tomu na takéto plnenie ako právom nedovolené, príp. odporujúce dobrým mravom vo výroku rozhodcovský súd povinného zaviazal. Oprávnený v odvolaní, totiž namietal (ako odvolací súd uvedie ďalej - neodôvodnene) takýto výklad § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, keď mal za to, že exekučný súd nemôže právne posudzovať správnosť výroku rozhodcovského rozsudku.

32. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na konštantnú súdnu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „ÚS SR“), ktorý k rozsahu prieskumu exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, exekučným súdom, v jednom z aktuálnych rozhodnutí - uznesení č. k. IV. ÚS 160/2019 - 35 z 11. decembra 2019, výslovne vychádzajúc z § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 uviedol, že právna úprava oprávňuje exekučné súdy na preskúmanie (aj) tých skutočností, ktoré boli rozhodné pre právne posúdenie vymáhaného (judikovaného) nároku ešte v štádiu pred vydaním exekučného titulu, vo výslovne ustanovených prípadoch (akým je napr. § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014) pri osobitných kategóriách exekučných titulov, akými sú práve rozhodcovské rozsudky a notárske zápisnice.

33. Z uvedeného explicitne vyplýva, že v prípade exekučných titulov, ktorými sú rozhodcovské rozsudky, právna úprava relevantná v danej veci - najmä § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 v nadväznosti na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 oprávňuje exekučné súdy na preskúmanie tých skutočností (procesnoprávných - § 45 ods. 2 v spojení s ods. 1 písm. b/ a v spojení s § 40 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, ako aj hmotnoprávných - § 45 ods. 2 v spojení s ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014), ktoré boli rozhodné pre právne posúdenie nároku, o ktorom sa v rozhodcovskom konaní rozhodovalo, ešte v štádiu pred vydaním exekučného titulu - teda v priebehu rozhodcovského konania. Teda, ustanovenie § 45 ods. 1 písm. b) a c) v nadväznosti na § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje a súčasne prikazuje exekučnému súdu právne posudzovať nielen samotný výrok exekučného titulu z hľadiska naplnenia dôvodov brániacich vykonaniu exekúcie na jeho podklade, ale aj všetky rozhodné skutočnosti, ktoré boli dané pred jeho vydaním, a od ktorých sa odvíjalo samotné rozhodnutie rozhodcovského súdu, obsah ktorého rozhodcovský súd vyslovil vo výroku rozhodcovského rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

34. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje správnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pred rozhodovaním o nej, vyzval oprávneného spolu s výzvou na zaplatenie súdneho poplatku č. k. 14Er/601/2015 - 17 z 09.10.2017 na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých je podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku obsiahnutá rozhodcovská doložka, na ktorej založil v prejednávanej veci rozhodcovský súd svoju právomoc na prejednanie sporu v rozhodcovskom konaní. Len takýmto postupom (za predpokladu, že oprávnený by tieto podklady predložil) mohol exekučný súd splniť svoju prieskumnú povinnosť vyplývajúcu z § 45 ods. 1 písm. b) a c) v nadväznosti na § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, a to v nadväznosti na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, preskúmať, či sú v rozhodcovskom rozsudku ako exekučnom titule z hľadiska procesnoprávneho ako aj hmotnoprávneho posúdené všetky rozhodné skutočnosti, ktoré boli dané v štádiu pred jeho vydaním, v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 45 ods. 1 písm. b) a c). Z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich z § 45 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 na vykonateľný rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, na podklade ktorého je možné viesť a vykonať

exekúciu, možno v prípade spotrebiteľských sporov riešených v rozhodcovskom konaní, o aký išlo aj v prejednávanej veci, uviesť napr. požiadavku, aby exekučný titul nezaväzoval povinného na plnenie, ktorého podkladom je zmluvné dojednanie, majúce povahu zakázanú, a preto neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vykonanie takéhoto posúdenia nie je možné bez hmotnoprávných podkladov preukazujúcich nárok priznaný rozhodcovským súdom - teda napr. v prejednávanej veci zmluvu o úvere, vrátane všetkých jej súčasti.

35. Keďže oprávnený v prejednávanej veci nijakým spôsobom nereagoval na výzvu súdu prvej inštancie, ktorou vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka, a to v lehote 10 dní, sám procesne zavinil stav, keď súd prvej inštancie ako exekučný súd nemohol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, a to okrem iného s § 45 ods. 1 písm. b) a c), ods. 2 zákona rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nemohol vzhľadom na ignorovanie výzvy exekučného súdu, ktorou ho vyzval na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, posúdiť súlad exekučného titulu so zákonom (osobitne s § 45 ods. 1 písm. b/ a c/, ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní), a preto ani dospieť k záveru o súladnosti exekučného titulu so zákonom, výlučne v prípade ktorého exekučný súd podľa § 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku možno poveriť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Práve postupom oprávneného, na strane ktorého je povinnosť preukázať priznanie pohľadávky rozhodcovským rozsudkom, ktorého núteného výkonu v exekúcii sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha, v súlade so zákonom (§ 45 ods. 1 písm. c/, ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014), došlo v danej veci k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

36. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína jednu zo základných zásad práva už od čias práva rímskeho, a to zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - ďalej len „NS SR“ sp. zn. 5Sžf/65/2011 z 19.07.2012). Oprávnený v prejednávanej veci v súlade s uvedenou zásadou nepostupoval, v konečnom dôsledku čoho súd prvej inštancie rozhodol odvolaním napadnutým uznesením. Súdny poplatok, na zaplatenie ktorého vyzval súd prvej inštancie oprávneného v rovnakej listine, v akej ho vyzval na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka, pritom oprávnený na základe tejto výzvy uhradil (čo preukazuje okrem iného tú skutočnosť, že nepochybne mu táto výzva bola doručená a s jej obsahom sa riadne oboznámil).

37. Odvolací súd ďalej nad rámec dôvodov uvedených v napadnutom uznesení pre zdôraznenie jeho vecnej správnosti dopĺňa, že dôvody, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil, boli jedným z možných v prejednávanej veci, avšak nie jedinými. V dôsledku skutočnosti, že exekučnému súdu oprávnený nepredložil zmluvu o úvere spolu s jej súčasťou - všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku obsahovali rozhodcovskú doložku, od ktorej odvíjal rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, právomoc na prejednanie daného sporu v rozhodcovskom konaní, mohol súd prvej inštancie zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj z dôvodu nepreukázania naplnenia všetkých procesných predpokladov v predmetnom exekučnom konaní, výlučne za naplnenia ktorých možno exekučné konanie (obzvlášť samotnú exekúciu) viesť, keď jedným z nich je aj preukázanie platne uzavretej rozhodcovskej doložky.

38. V tejto súvislosti možno poukázať na právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“), vyjadrené v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 z 13. októbra 2011, podľa ktorého „pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť

súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“.

39. Keďže v prejednávanej veci oprávnený nepreukázal už samotný základný predpoklad vedenia tohto exekučného konania, ktorým vzhľadom na to, že navrhol vykonať exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku, bolo platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy (či už vo forme samostatnej zmluvy alebo vo forme rozhodcovskej doložky), už na tomto základe mohol súd prvej inštancie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť, bez potreby akokoľvek aplikovať ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, ktorého aplikácia je za uvedených okolností nadbytočná. Oprávnený nielenže v prejednávanej veci nepreukázal platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, ale nepreukázal ani uzavretie rozhodcovskej zmluvy ako takej, keďže k jej uzavretiu malo (aspoň vychádzajúc podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, ktorým však aj v zmysle už vyššie uvedených právnych záverov NS SR nie je exekučný súd akokoľvek viazaný) dôjsť vo forme rozhodcovskej doložky, obsiahnutej vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasťou zmluve o úvere, pričom žiadnu z týchto listín oprávnený ani po predchádzajúcej výzve súdu prvej inštancie ako exekučného súdu nepredložil.

40. Čo sa týka druhého nosného odvolacieho dôvodu - nesprávnych skutkových zistení - tento oprávnený založil na (údajnom) zistení súdu prvej inštancie, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka. Ani tento odvolací dôvod oprávneného však nie je dôvodný, keďže oprávnený počas celého exekučného konania, a to obzvlášť ani po výzve exekučného súdu, nepredložil ani zmluvu o úvere so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, v rámci ktorých mala byť podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku dojednaná rozhodcovská doložka a ani žiadnu rozhodcovskú zmluvu, na ktorú sa v odvolaní počas konania po prvýkrát začína odvolávať (a ktorú však ani k odvolaniu nepriložil). Medzi dorúčením výzvy exekučného súdu oprávnenému, v ktorej ho vyzval na predloženie uzavretej rozhodcovskej doložky (vychádzajúc z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku) v októbri 2017, na ktorú nijakým spôsobom oprávnený nereagoval a vydaním odvolaním napadnutého uznesenia v auguste 2018 pritom uplynulo viac ako 10 mesiacov, teda súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie až niekoľko mesiacov potom, čo oprávnenému márne uplynula 10-dňová lehota, v ktorej mal podľa výzvy exekučného súdu predložiť popri uzavretej zmluve o úvere aj rozhodcovskú zmluvu (uzavretú vo forme rozhodcovskej doložky). Odhliadnuc od toho, že možnosť účinne predložiť tieto listiny v odvolacom konaní je značne obmedzená vzhľadom na procesný inštitút obmedzenia odvolacích novôt, upravený v § 366 CSP, odvolací súd dopĺňa, že uvedené listiny neboli počas celého doterajšieho priebehu exekučného konania predložené a ich existencia tak nie je akokoľvek preukázaná. Napokon je nutné uviesť, že oprávnený čiastočne dezinterpretuje odôvodnenie napadnutého uznesenia v rámci vymedzenia uvedeného odvolacieho dôvodu, tvrdiac, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi účastníkmi nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva alebo rozhodcovská doložka, keď takýto záver z napadnutého uznesenia nevyplýva. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia zrozumiteľne a určito vyplýva jednoznačný záver, že nosným dôvodom rozhodnutia bola skutočnosť, že vzhľadom na nečinnosť oprávneného, ktorý na jeho výzvu nepredložil zmluvu o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a ani uzavretú rozhodcovskú zmluvu (podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku uzavretú vo forme rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru) nemal možnosť posúdiť, či exekučný titul spĺňa požiadavky naň kladené v § 45 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 a contrario.

41. Keďže odvolací súd dospel k záveru o správnosti odvolaním napadnutého uznesenia (a to nielen vecnej - teda čo do výroku, ale i čo do odôvodnenia) v celom rozsahu a naplnenie žiadneho z odvolacích dôvodov odvolania oprávneného nezistil, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v I. výroku tohto uznesenia potvrdil.

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len

o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol v II. výroku tohto uznesenia, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

43. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

44. Rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z. z. v spojení s absenciou prechodných ustanovení novelizačného zákona č. 2/2017 Z. z. k opravným konaniam; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 185/2018-15 z 12. apríla 2018).